

**การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**

**The Development of Quality Assurance for Thai Qualifications
Framework for Higher Education of Curriculum and Instruction,
Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University.**

ดร.ขวัญชัย ขวัญ¹ และ ดร.ธารทิพย์ ขวัญ²

Dr.Khwanchai Khuana¹ and Dr.Tanthip Khuana²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 3) ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา 5) ความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 6) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ระดับบัณฑิตศึกษา 7) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร สำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก
4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก

¹ อาจารย์ ดร. ประจำโปรแกรมวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

² อาจารย์ ดร. ประจำโปรแกรมวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

5. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรสำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก

6. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก

7. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา สำหรับหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การประกันคุณภาพการศึกษา, กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

Abstract

The research was aimed to study 1) The needs of graduates and entrepreneurs in the teaching 2) the satisfaction of the faculty of management graduate 3) Satisfaction of the users graduates graduate 4) Satisfaction of students to teaching graduate level 5) Satisfaction of final year students/graduates on quality graduate programs 6) Satisfaction of students on the support learning graduate 7) Satisfaction of educational services to students graduate. The target group of this research include the Users graduates lecturer and graduate students in curriculum and Instruction, Faculty of Education, Maha Sarakham University. Obtained by purposive sampling in the academic year 2015. Tools used in research statistics used were percentage, average, standard deviation.

The results showed as follows:

1. The analysis of the needs of the graduate and entrepreneurial management education program for master of education the overall was at a high level and curriculum for the doctor the overall was at a high level.

2. The analysis of the satisfaction of the faculty course management program for master of education The overall was at a high level and curriculum for the doctor the overall was at a high level.

3. The analysis of the satisfaction of the graduates or those involved program for master of education The overall was at a high level and curriculum for the doctor the overall was at a high level.

4. Analysis of satisfaction of students to teaching program for master of education the overall was at a high level and curriculum for the doctor the overall was at a high level.

5. The analysis of the satisfaction of final year students/graduate courses on quality program for master of education the overall was at a high level and curriculum for the doctor The overall was at a high level.

6. The analysis of student satisfaction in that support learning program for master of education the overall was at a high level and curriculum for the doctor the overall was at a high level.

7. Analysis of satisfaction of students to educational services program for master of education the overall was at a high level and curriculum for the doctor the overall was at a high level.

Keywords : Quality Assurance, Thai Qualifications Framework for Higher Education

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกตามกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้ประเทศต่างๆ ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา กำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (Industrial economy and society) สู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based economy and society) ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของความรู้ใหม่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้น (วิชิต กำมันตะคุณ, 2550) จากการวิจัยและการพัฒนาที่เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของมนุษย์มากขึ้น ขณะเดียวกันยังได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยในวันนี้ว่าจะเป็นแหล่งที่มาที่สำคัญของโอกาสต่างๆ ในวันพรุ่งนี้ หลายประเทศจึงพยายามคิดค้นประเด็นงานวิจัยใหม่ๆ ที่สำคัญของประเทศเพื่อให้งานวิจัยที่มีอยู่จะสามารถพัฒนาก้าวข้ามพรมแดนแห่งความรู้และนำมา ซึ่งประโยชน์กลับสู่ประเทศของตน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2548)

การเล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิจัย จะเห็นได้จากแนวนโยบายหรือแผนงานของหน่วยงานต่างๆ ไม่เว้นแม้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ได้ดำเนินการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ขึ้น โดยมีกรอบทิศทางและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน เพื่อให้ระดับอุดมศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2550) กล่าวไว้ในส่วนบทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศว่า อุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนากำลังคน และการสร้างความรู้และ

นวัตกรรมผ่านระบบการวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในภาคการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม อย่างไรก็ตามจากผลการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยพบว่ามหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาคความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากจำนวนบุคลากรการวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตรรวมทั้งการลงทุนของรัฐในกิจการวิจัยและพัฒนา ในฐานะที่อุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของอุดมศึกษาจึงขึ้นอยู่กับ การวางโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัย การจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัยอุดมศึกษา บำรุงญาติ (2554 : 1)

ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์แห่งการแข่งขัน โดยเฉพาะการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว เชื่อมโยงกันทั่วทั้งโลก การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ทำให้สังคมต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สังคมที่ดำรงอยู่บนพื้นฐานแบบเดิม ขาดการศึกษาค้นคว้า ไม่มีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ สังคมมีแต่การลอกเลียนแบบและถูกครอบงำทางความคิด ทางเศรษฐกิจ การเมือง ไม่มีเอกลักษณ์ของตนเองเป็นสังคมที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ (สุวิมล ว่องวานิชและคณะ. 2548) ซึ่งส่งผลกระทบในด้านการบริหารจัดการอย่างมากมายต่อประเทศ ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม

ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ

การอุดมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งมีความสำคัญมากในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้มีคุณภาพและให้มีความพร้อมในการแข่งขันกับนานาชาติ แต่ในสภาวะปัจจุบันมีสภาพอยู่ในภาวะวิกฤต ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แม้ว่ารัฐบาลได้มีการประกาศ ใช้กฎหมายที่เป็นกรอบในการบริหารจัดการและมีแนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาไทย เช่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา (พ.ศ. 2549) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แต่ยังไม่มีความชัดเจนที่ชี้แจงเปรียบเทียบกับเข็มทิศและมาตรวัดที่ใช้ในการกำกับติดตามว่า การพัฒนาอุดมศึกษาไทยบรรลุเป้าหมาย หรือไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ (วุฒิชัย ธนาพงศธร และคณะ. 2522 : 1)

สถาบันการศึกษามีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม โดยในปัจจุบันความท้าทายของสถาบันการศึกษา คือ การสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตและพัฒนาองค์ความรู้ ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน อีกทั้งต้องสร้างขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับสากล อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาค

อาเซียน ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันการศึกษาจึงต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดโดยสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” เป็นการสร้างระบบและกลไกคุณภาพของสถานศึกษา โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเปิดเผยผลการประเมินต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ และสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบันเลือก โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาได้ตามศักยภาพของสถาบัน วุฒิชัย ศุภดิษฐ์ (2557 : 1)

แนวทางการพัฒนาการอุดมศึกษาหลายประเทศมีทิศทางเดียวกันคือ เน้นให้อุดมศึกษาเป็นคลังสมอง สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและสังคมได้จริง มหาวิทยาลัยในประเทศไทยทั้งรัฐและเอกชนหลายแห่งได้เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการศึกษาที่เป็นจุดเด่นซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นและปรับปรุงจุดด้อยให้ดีขึ้น โดยผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เรื่อง ผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการจัด

การศึกษาไทยในอีก 5 ปีข้างหน้าได้คาดการณ์แนวโน้มสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาไทยไว้หลายประการ อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นพื้นฐานแนวโน้มอนาคตเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาไทย อาทิ สถาบันอุดมศึกษามีการแสวงหาเอกลักษณ์ด้านคุณภาพและความแตกต่าง สถาบันอุดมศึกษาจะเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สถาบันอุดมศึกษานับเฉพาะทางสถาบันอุดมศึกษามุ่งผลิตงานวิจัย สถาบันอุดมศึกษาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้หลักสูตรต้นแบบจากต่างประเทศ สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเชิงพาณิชย์มากขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2554)

อีกทั้งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดทำรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นประจำทุกปี รวมทั้งต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย บทบัญญัติของกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถาบันอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 และเพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถาบันอุดมศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (ภาวนิช ทองโรจน์. 2554 : 5) และผลิตบัณฑิตให้ออกไปรับใช้สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมภาคภูมิ มีความรู้ควบคู่คุณธรรม ดังจะเห็นได้จากกระบวนการจัดกิจกรรมเรียนการสอนของคณาจารย์ โดยผ่านกระบวนการจัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ มีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ (ชัยวัช อุทเสน. 2551 : 17)

จากผลการประเมินตนเองของสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2557 ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก พบว่า ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง และระดับน้อย และมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินให้สาขาดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินในครั้งต่อไป ได้แก่ การพัฒนาระบบและกลไกร่องรอยการดำเนินงานต่างๆ การสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน การศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา (สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. 2558) เนื่องจากผู้วิจัยมีหน้าที่ประสานงานโครงการต่างๆ ในระดับบัณฑิตศึกษาและได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในส่วนของการประเมินตนเองของสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยการพัฒนาการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการประเมินระดับสาขาให้ดียิ่งขึ้นในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
ระดับบัณฑิตศึกษา

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ
การจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปี
สุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร ระดับ
บัณฑิตศึกษา

6. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ
สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อันระดับบัณฑิตศึกษา

7. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ
การให้บริการทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา ได้แก่ ความต้องการ
ของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการ
เรียนการสอน ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการ
บริหารจัดการหลักสูตร ความพึงพอใจของผู้ใช้
บัณฑิต ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการ
เรียนการสอน ความพึงพอใจของนักศึกษา ปี
สุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร ความ
พึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อัน
ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทาง
การศึกษา

2. กลุ่มเป้าหมาย

2.1 หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

1. การศึกษาความต้องการของ
ผู้ใช้ บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการ
เรียนการสอน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต
หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 98 คน

2. การศึกษาความพึงพอใจของ
อาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร
จำนวน 5 คน

3. การศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต
หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 98 คน

4. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อการจัดการเรียน การสอน
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท
จำนวน 50 คน

5. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ
หลักสูตร กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับ
ปริญญาโทปีสุดท้าย จำนวน 35 คน นักศึกษา
ระดับปริญญาโทใหม่ จำนวน 35 คน

6. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้อัน
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท
จำนวน 50 คน

7. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท
จำนวน 50 คน

2.2 หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

1. การศึกษาความต้องการของ
ผู้ใช้ บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการ
เรียนการสอน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต
หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11 คน

2. การศึกษาความพึงพอใจของ
อาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร
จำนวน 5 คน

3. การศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต
หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11 คน

4. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อการจัดการเรียน การสอน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
จำนวน 20 คน

5. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ
หลักสูตร กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาปี
สุดท้าย จำนวน 7 คน นักศึกษาใหม่ จำนวน 8
คน

6. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย
ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 20
คน

7. การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
จำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การ
พัฒนาการดำเนินงาน เพื่อการประกันคุณภาพ
การศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสาขาวิชาหลักสูตร
และการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความ
ต้องการ ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะของ
อาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษา ที่มีต่อ
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4. พื้นที่วิจัย

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะ
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5. ระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลา ช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษา
วิจัย ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2558 ถึง เดือน
สิงหาคม พ.ศ. 2559

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการดำเนินงาน
เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของ
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็น
การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ โดยแบ่ง
ตามหลักสูตร จำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

1.1 การศึกษาความต้องการของผู้ใช้
บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียน
การสอน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต หรือ
ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 98 คน

1.2 การศึกษาความพึงพอใจของ
อาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร
จำนวน 5 คน

1.3 การศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต หรือ
ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 98 คน

1.4 การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท
จำนวน 50 คน

1.5 การศึกษาความพึงพอใจของ
นักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ
หลักสูตรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับ
ปริญญาโทปีสุดท้าย จำนวน 35 คน นักศึกษา
ระดับปริญญาโทใหม่ จำนวน 35 คน

1.6 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 50 คน

1.7 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษากลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 50 คน

2. หลักสูตรครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต

2.1 การศึกษาความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11 คน

2.2 การศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน

2.3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11 คน

2.4 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 20 คน

2.5 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาปีสุดท้าย จำนวน 7 คน นักศึกษาใหม่ จำนวน 8 คน

2.6 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 20 คน

2.7 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษากลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาเอก

จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 7 ฉบับ ได้แก่

1. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน

2. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร

3. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

4. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน

5. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร

6. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

7. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา
ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่างๆ จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ วิธีการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา การวิจัยในการสร้างเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือโดยหาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ได้ผล ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบแล้วไปทดสอบ (Tryout) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีเกณฑ์ตัดสินว่า ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์มีค่าใกล้เคียง ประมาณ 0.80 ขึ้นไป จะไม่แก้ไขแบบสอบถาม แต่ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.80 ก็จะทำให้การแก้ไข ปรับปรุงแบบสอบถาม แล้วจึงถือว่าแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตามกรอบแนวความคิดในการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้อย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ระยะเวลาการรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถาม เป็นระยะเวลา 1 เดือน
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม

3. จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามวิธีการวิจัยและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.77) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.68)

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.76) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.76)

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.73) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.71)

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.76) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=0.79)

5. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.83) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.83)

6. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.=0.80) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D.=0.77)

7. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.78) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D.=0.75)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้ 1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.77) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวม

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.68) 2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.76) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.76) 3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.73) และสำหรับหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.71) 4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.76) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.79) 5. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.83) และสำหรับหลักสูตร ครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.83) 6. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.80) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.77) 7. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทางการศึกษา สำหรับ

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.78) และสำหรับหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.75) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผ่องใส ถาวรจักร์ และคณะ (2551) การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ต่ออาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2550 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์ ในด้านการสอนของอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์การสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ในแต่ละคณะ/สาขา และด้านผลสัมฤทธิ์ที่นักศึกษาได้รับในการเรียนในรายวิชา 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่ออาจารย์ผู้สอนในคณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์ และหมวดศึกษาทั่วไป การวิจัยครั้งนี้ ในกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2550 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 / 2551 จำนวนร้อยละ 80 ของประชากร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและคำถามปลายเปิด เก็บรวบรวมข้อมูลในตอนปลายภาคการศึกษาที่ 2/2550 และกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1/2551 โดยเก็บในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนทั้ง 5 ด้าน ตามรายคณะ/ สาขา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ในคณะ/สาขามีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับพอใจมาก

และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านการใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์การสอนและด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด รวมทั้งนักศึกษาคณะนิติศาสตร์มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด แต่สำหรับนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านการสอนอยู่ในระดับพอใจปานกลาง 2) จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนในแต่ละด้านในทุกคณะ/สาขา พบว่า 1. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนคณะนิติศาสตร์ หมวดศึกษาทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาการตลาด คณะบัญชี และสาขาการจัดการอยู่ในระดับพอใจมากที่สุดตามลำดับ และสำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนของคณะบริหารธุรกิจสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับพอใจปานกลาง 2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านการสอนและอุปกรณ์การสอนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนของคณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมวดศึกษาทั่วไป สาขาการตลาด สาขาการจัดการ และคณะบัญชี อยู่ในระดับพอใจมาก ตามลำดับ และนักศึกษามีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนของคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด 3. ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านการวัดและประเมินผลพบว่า นักศึกษาทุกคณะ/สาขา มีความพึงพอใจต่อ

อาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับพอใจมาก 4. ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านคุณลักษณะของอาจารย์พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนของหมวดศึกษาทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาการตลาด คณะบัญชี และสาขาการจัดการอยู่ในระดับพอใจมากตามลำดับ และนักศึกษามีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนของคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ การโรงแรมและการท่องเที่ยวและนิเทศศาสตร์อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด 5. ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่ออาจารย์ผู้สอนในด้านผลสัมฤทธิ์ ที่นักศึกษาได้รับในการเรียนวิชานั้น พบว่า นักศึกษาทุกคณะ/สาขา มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับพอใจมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชัย ช้ายประทุม และคณะ (2556) การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนากระบวนการ ประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม และศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของบุคลากรสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ เจ้าหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา ผู้ประเมินจำนวน 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม และการจัดเวทีระดม

สมอง หาประเด็นปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม โดยรวมของด้านความรู้ ความเข้าใจ ในตัวบ่งชี้งานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง 2) ความรู้ ความเข้าใจ ในตัวบ่งชี้ งานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง 3) การมีส่วนร่วมของบุคลากรในดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม ระดับปานกลาง 4) ระบบการเก็บข้อมูล เอกสาร หลักฐาน ประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนมอยู่ในระดับปานกลาง 5) การนำผลการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการพัฒนาหน่วยงานอยู่ในระดับปานกลาง 6) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสภาพร ถาวร อธิวาสน์ และคณะ (2554) การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ปัญหาและวิธีการแก้ไข ปัญหาในการประกันคุณภาพการศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระหว่างสายวิชาการและสายสนับสนุน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) ประชากรคือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 679 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Yamane's ได้กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 251 คน ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.88 – 0.90 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่า 0.9751 สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) และการวิเคราะห์หาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง Independent t-test ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) การศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ขั้นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน รองลงมาคือ ขั้นการดำเนินการ ขั้นการตรวจสอบและประเมินผล และขั้นการวางแผน ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้บริหารการศึกษาให้ความสำคัญ ทั้งขั้นการวางแผน ขั้นการดำเนินการ ขั้นการติดตามและประเมินผล และขั้นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน บุคลากรขาดทักษะและความเข้าใจจึงทำให้การทำหลักฐานประกันคุณภาพขาดความสมบูรณ์ ส่วนระดับของปัญหาในการประกันคุณภาพ พบว่า ขั้นการตรวจสอบและประเมินผล มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน ขั้นการดำเนินการ และขั้นการวางแผน ตามลำดับ ส่วนระดับของการแก้ไขปัญหาในการประกันคุณภาพ พบว่า ขั้นการดำเนินการต้องการให้แก้ไขมากที่สุด รองลงมาคือขั้นการวางแผน ขั้นการตรวจสอบและประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน ตามลำดับ 3) ผลการเปรียบเทียบปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาทุกขั้นตอนและวิธีการแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมแตกต่างกับบุคลากรสายวิชาการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุง และหาแนวทางพัฒนาคุณภาพทางการให้บริการ ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

1.2 ควรมีการอบรมบุคลากรในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.3 ควรมีการปรับปรุงการให้บริการ ควรนำข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัยมาปรับใช้กับเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการที่รวดเร็ว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้อภิปรายผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อนำมาประมวลผลแล้วผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.2 ควรทำการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการตัดสินใจเลือกเรียนระหว่างภาคปกติและภาคพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2554). การคิดเชิงสังเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : บริษัทซัคเซส มีเดีย.
- ชัยวิช อุดเสน. (2551). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบทางการเรียน
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยม.
วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ผ่องใส ถาวรจักร์ และคณะ. (2551). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่ออาจารย์
ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2550. สำนักวิชาการ วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- พิชัย ช้ายประทุม และคณะ. (2556). การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนากระบวนการประกัน
คุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม. นครพนม : สำนักงาน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม
- สถาพร ถาวรธวัช และคณะ. (2554). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. (2558). รายงานการประกันคุณภาพภายในของสาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15
ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.